PL 2559 – DL 2015

*Thơ

Hương Tâm Ảnh

THÍCH GIÁC NGUYÊN

ÁNH HIỆN

Thân cát bụi ném vào miền vô ảnh.
Nghe rừng chiều thoang thoảng lạnh hồn ma.
Bóng chim gầy chở tuổi đời nặng cánh.
Về non xưa lưu luyến ánh huy tà.

Ngày đã tắt trên dòng sông sinh hóa.
Trời sao đêm run rẩy gọi trăng lên.
Biển khơi lộng một con thuyền xa lạ .
Lững lờ trôi theo nhịp sóng bập bềnh.

Trong cô tịch, dáng ai về ủ rủ.
Trỗi giọng buồn từ mấy nẻo u minh.
Hồn nhập mộng, mới hay mình mơ ngủ.
Chín kiếp rồi chưa trở giấc hư linh.

Sương kết đọng giọt thời gian tung vỡ.
Bóng ngựa hồng mỏi mệt thoáng đi qua.
Hồn giẫy chết bên tàng cây cổ độ.
Vũ trụ này ánh hiện ở trong ta.

Núi nhỏ Vũng Tàu,
Rằm tháng 10 Kỷ Dậu 1969

PHÁP THÂN (không-sắc-không)

Hoạ ý thơ Pháp Thân của Thi sĩ Phạm Thiên Thư
do Nhạc sĩ Phạm Duy phổ nhạc.

Xưa em là hư vô.
Viên dung ngôi chân đế.
Anh là những tinh cầu.
Lung linh trong nhiệm thể.

Xưa em là kiếp mây.
Ngẩn ngơ soi bóng nước.
Anh là gió nhẹ lay.
Dìu em tung tha thướt.

Xưa em là kiếp hoa,
Ngát hương trinh quyến rủ.
Anh là chim sơn ca.
Chiều về ru hoa ngủ.

Xưa em là pho kinh,
Nhiệm mầu duyên tế độ.
Anh, Thiền sư chung tình.
Thọ trì đầy ngưỡng mộ.

Nay em là giai nhân.
Giúp đời vơi đau khổ.
Anh là kẻ phiêu linh.
Thi nhân lòng bỡ ngỡ.

Mai em là nấm mộ.
Cỏ mọc rủ bên đường.
Anh là bia đá buồn.
Đợi chờ nhau muôn thuở.

Việt Nam Quốc Tự SG 1970

TỰ KHUYẾN

Bởi say ân ái, luyến hồng trần.
Nên thọ thân này, chuốc khổ thân.
Mặt thật chưa sanh, sao chẳng tỏ?
Mày ngang, mũi dọc, đổi bao lần!
Giàu sang mây nổi, công danh mộng.
Thế lực uy quyền, vạn sự không.
Nay có duyên lành cùng Phật pháp.
Gắng tu chớ để chịu trầm luân.

Việt Nam Quốc Tự SG 1971

TÂY PHƯƠNG HÀNH KHÚC

TÂY trúc Thích tôn thuyếp pháp mầu.
PHƯƠNG châm niệm Phật lý cao sâu.
TỊNH cư tam Thánh đồng tuyên thệ.
ĐỘ tận hàm linh dốc khẩn cầu.

CỰC khổ công phu đạo mới thành.
LẠC bang đắc nhập cõi vô sanh.
THẾ gian giả tạm đừng lưu luyến.
GIỚI Định Huệ tu, gắng thực hành.

LIÊN hoa một đóa sẵn dành ai.
TRÌ chí niệm danh hiệu Phật ngài.
HẢI ấn minh châu soi khắp nẻo.
HỘI về tịnh cảnh thấy Như lai.

A không tán loạn, **TÍN** cho thâm.
DI đứng nằm ngồi **HẠNH** quán tâm.
ĐÀ ấy thường hằng tha thiết **NGUYỆN**.
PHẬT Tâm – Tâm Phật khỏi đâu tầm!

Chùa Giác Nguyên Sài gòn 1972

KIẾP NGƯỜI

(HT. Quảng Độ tặng GN)

Trăm năm bóng sáng thoáng qua mau.
Mới đó mà nay đã bạc đầu.
Giở cuốn sổ đời ra tính lại.
Hai bàn tay trắng có chi đâu?

Có nữa chăng là nấm mộ khâu.
Đìu hiu dầu dãi dưới trăng thâu.
Vù vù gió thổi đồng hoang lạnh.
Văng vẳng xa đưa tiếng dế sầu.

Tranh vương, tranh bá với công hầu.
Nước chảy tràn sông máu đượm mầu.
Những tưởng cuộc đời bền vững mãi.
Nào ngờ bãi biển hóa nương dâu!

Sớm còn tối mất kiếp phù du.
Một thoáng đi rồi biệt vạn thu.
Con đường trước mặt chia trăm ngả.
Chỉ thấy sương đêm phủ mịt mù.

Thanh Minh Thiền viện 1980

KIẾP NGƯỜI

(*Giác Nguyên phụng họa y vận)*

Rõ biết vô thường đến thật mau.
Quyết tu độ chúng sớm quay đầu.
Thời gian đi mãi không dừng lại.
Chẳng có đợi chờ ai nữa đâu!

Chung cuộc rồi ra nấm mộ khâu.
Bổn nguyên Diệu tánh tự gồm thâu.
Thấp lên ngọn đuốc soi đường lớn.
Biển lặng mây tan hết khổ sầu.

Đời mãi cuồng quay mộng bá hầu.
Đạo gieo nhơn ái đượm hương mầu.
Hoa Đàm hiển hiện từ xưa mãi,
Ngát tỏa trần gian khắp bể dâu.

Thoát vòng tục lụy (1) bước ưu du.
Sanh tử hề chi đến vạn thu!
Đường cũ quê xưa không lối rẽ.
Thuyền về bến Giác dứt mê mù.

_____

(1) Dịch phẩm của HT Quảng Độ
Sài Gòn 1980

ĐỐi DiỆN

Tặng Thạc ở Thuỵ Sĩ

Này em ơi!
Xin hãy cho tôi biết,
Em là Gì?
Cũng như tôi muốn biết,
Tôi là Ai?

Em có phải hiện thân Bồ tát,
Hay Thiên thần để khích lệ hộ trì?
Hoặc em là quỷ sứ ma vương,
Hiện ra để thử thách,
Những tâm hồn còn yếu đuối mê si?

Nhưng em ơi!
Dù em là gì chăng nữa.
Tôi đã nhận rõ thật tướng của em rồi!
Là hoa đốm giữa hư không.
Sanh ra những ảo giác vô minh.
Nãy mầm trong đam mê dục vọng.
Để cho em được làm người.
Để cho tôi được làm người.

Một Con Người như chính tự thân của nó.
Đã hằng hằng thoát xác.
Đã hằng hằng hóa kiếp.
Đã yêu đương trong đau khổ vô vàn.
Trong tận cùng ngất ngư khoái lạc.
Và lặn hụp chơi vơi,
Trong biển nghiệp mênh mang.

Rồi từ đó.
Mới ý thức Giác ngộ.
Mới thực sự Yêu thương,
Trong an lạc tuyệt vời!

Xin em hãy cùng tôi,
Nhìn qua bên kia bờ vực thẳm.
Đức Thế tôn đang mỉm cười.
Một nụ cười Từ bi huyền diệu.
Như vẫy gọi đợi chờ chúng ta .
Hãy đi đi em !
Đi đi em !

Núi nhỏ Vũng Tàu 1969

GIỌT TỪ

Mái chùa đọng giọt hồn xưa,
Trang Kinh Nhật Tụng gió trưa trở bề.
Thuyền Từ còn đậu bến mê,
Ngàn phương sóng vỗ biết về nơi đâu?
Trót thương đời, phải vương sầu,
Nửa cung tế độ, một câu thệ nguyền.
Lò trầm rực lửa đảo điên.
Sen vàng úa rụng cánh phiền nhụy rơi.
Phù sinh tỉnh giấc mộng đời,
Am Không gởi trọn kiếp người trần gian.

Sài Gòn, Đoan Ngọ 1976

SƠN TRANG

Núi xanh, mây trắng, trời bao la,
Vạn vật, cỏ cây đậm sắc hoa.
Thạch động là nhà, không cửa ngỏ.
Mặc tình Xuân đến với Thu qua.

Núi Chứa chan Gia lào. Xuân 1978

HẸN MỘT NGÀY MAI

Như một vì sao Hôm,
Chập chờn trong u tối.
Giữa giòng đời muôn lối.
Ta là người cô đơn.

Như một vì sao Mai,
Sáng soi cho ngày lại.
Trên con thuyền tang hải
Ta đi vào mông mênh.

Ô! Trùng dương dậy sóng,
Vững tay chèo cho nhanh!
Hẹn ngày mai tái tạo.
Ta đến bến an lành.

Rồi thuyền xưa quay về,
Cứu vớt kẻ trầm mê.
Cho tình thương chan chứa.
Cho đời vơi thảm thê.

Chùa Giác Nguyên Sài Gòn

Mùa Vu Lan 1977

KÍNH MỪNG PHẬT ĐẢN 2621

Giữa ngày trăng Hạ tháng tư,
Hoa Đàm rực nở nụ cười Như lai.
Lâm-tỳ-ni dẫu mờ phai.
Đâu đây in dấu hình hài Đông cung.
Sĩ-đạt-ta, đấng đại hùng,
Giả từ ngôi báu vào rừng tầm tu.
Phụ hoàng, di mẫu sầu ưu.
Da-du vợ đẹp, La-hầu con xinh.
Gặp nhau trong một chữ Tình.
Hẹn ngày tao ngộ tử sinh đền bồi.
Nhìn trong khốn khó cuộc đời,
Chứng nên quả Phật, thành lời vô ngôn.
Dấu chân in giữa bụi hồng,
Không vương tục lụy mà lòng vẫn Thương.
Xuân thu tám chục vô thường,
Hoa Đàm tuy rụng còn hương ngạt ngào.

Chùa Giác Nguyên Sài Gòn
Mùa Phật Đản DL 1998

TIẾNG VỌNG VU LAN

Trong tịnh thất âm thầm đêm đôi bóng.
Gió mưa Thu hiu hắc lạnh từng cơn.
Thoáng đâu đây lơ lửng những linh hồn.
Theo tiếng vọng Vu Lan về phó hội.

Tiết Trung nguyên, trăng Rằm, mùa Xá tội.
Sao ta còn nghe tận cõi u minh.
Bao ngục hình vẫn hành hạ chúng sinh.
Trong đau khổ *oan tình* hay *xứng lý?*

Dòng suối lệ trải dài từ vô thủy.
Đoạn trường nào ai có thấu hay cho?
Bến sông quê thầm lỡ bước lên đò.
Rồi từ đó lạc loài quên Tình Mẹ.

Diêm Chúa hỡi! Nghe chăng, sầu nhân thế?
Xin ra ơn cho quỷ sứ nương tay.
Cho gông cùm theo cánh vạc tung bay.
Cho hoa nở trên bàn chông, chậu máu.

Nếu trần gian không còn gây thảm nảo.
Thì hương đăng chi đổ nhộn trai đàn?
Thì đâu còn tiếng uất hận kêu than?
Thì đâu cảnh chết vùi trong hoang lạnh?

Bàn tay Mẹ mong chờ con hiếu hạnh.
Dâng bát cơm manh áo buổi cơ hàn.
Dâng tình thương sưởi ấm lúc cô đơn.
Dâng ánh đạo cho chan hòa Chân lý.

Hãy cúi mặt nhìn đêm sâu thế kỷ!
Đuốc Từ bi rực chiếu mấy ngàn năm.
Bao oan hồn theo tiếng vọng Vu lan.
Nương khúc nhạc lời kinh vang siêu thoát.

Sài gòn, Mùa Vu Lan Báo Hiếu. DL 1981

GẬY THIỀN

Đêm sương thu lạnh gió về,
Rừng khuya ngân dội thác khe núi ngàn.
Trăng vàng soi bóng mây tan.
Gót hài sư phụ dịu dàng vào ra.
Gậy thiền quét ánh sao sa,
Dộng tung địa ngục, sơn hà còn đâu?
Bến lòng thăm thẳm bể sâu,
Chở che bóng mát Đạo mầu thanh lương.
Liên hoa chín phẩm cúng dường.

Chùa núi Tà Cú, Bên Thầy 1983

Ý THU

Hạ bút đề thơ, thu đã về.
Lẻ loi cánh vạc giữa sương khuya.
Đêm nay ai có trông trăng nhỉ?
Hay chỉ riêng mình thức hả hê!

Gió thu hiu hắt thoảng hiên ngoài.
Vắng lặng am không, rợp bóng cây.
Thế thái nhân tình, ôi! phó mặc.
Nỉ non tiếng dế gọi hồn ai?

Muốn hỏi từng xanh, nhưng lại thôi.
Làm người "vô sự", để xem đời.
Thế gian được mấy người tri kỷ?
Song cửa âm thầm chiếc lá rơi!

Quên mình quên hết cuộc thương đau.
Am vắng ngồi im, dứt vọng sầu.
Người vật hồn nhiên, không đối đải .
Lắng nghe trời đất chuyển về đâu?

Ngày tháng qua rồi, qua thoáng nhanh.
Đèn chong, hương đốt giữa đêm thanh .
Tâm Kinh trải rộng lòng thư thái.
Nguyện ánh Từ quang tỏa phúc lành.

Dưỡng chân am SG 1982

TỰ TỈNH

Gió thổi xạc xào rụng lá thu,
Non cao quạnh quẽ toả sương mù.
Đâu còn vọng tưởng chiều thơ mộng.
Thạch thất ngồi yên, tịnh ý tu.

Kỷ niệm ngày xưa tuổi học trò.
Thư sinh phủi sạch mối duyên tơ.
Sớm chiều tri kỷ cùng chuông mõ.
Dưa muối chay lòng, dứt mộng mơ.

Trầm lắng êm đềm một chiếc y.
Kệ kinh đức Phật quá huyền vi.
Chim chiều bạt gió dừng tung cánh.
Quên hẳn nơi này lắm khổ bi.

Chùa núi Tà Cú, 1964

TRƯA HÈ

Nhà bên gà gáy buổi trưa hè.
Ngõ trúc không cài, gió phắt phe .
Trên án hương xông, làn khói tỏa.
Dưới thềm nắng dọi, bóng cây che.
Sư ngồi trầm mặc, tâm thanh thản.
Tượng đứng trơ vơ, cảnh vắng hoe.
Pháp Phật diệu huyền tha thiết bấy.
Niềm tin gửi gấm buổi trưa hè.

Niềm tin gửi gấm buổi trưa hè.
Một mảnh thần quang, chẳng ngại e.
Xuôi ngược bao năm tầm kiếm khách .
Lại qua mấy độ dõi lời ve.
Tào Khê nước chảy tan niềm tục.
Thiếu Thất mây bay dứt ánh lòe .
Đường cũ quê xưa xin chớ hỏi.
Ai hay giá lạnh buổi trưa hè?

Sài Gòn Hè Mậu Thìn1988

TIẾNG HÉT HƯ VÔ

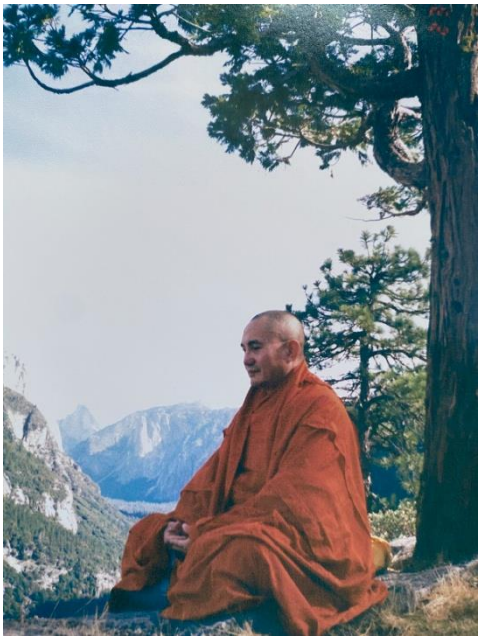

Ngồi yên trên đỉnh nguyên sơ,
Lắng nghe hơi thở đôi bờ tử sinh.
Hét lên một tiếng thất kinh.
Ba ngàn thế giới giật mình cười vang!

Yosemite National Park 2003

CƠ THIỀN

Một tiếng hét.
Mộng tan rồi.
Cơ ánh chớp.
Nói Không Lời.

THẦM NHỦ

Đóng cửa cài then, gác sự đời.
Sự đời cũng chỉ một trò chơi.
Trò chơi ảo hóa thôi đừng đắm.
Đắm lụy rồi ra uổng kiếp người.

Kiếp người gẫm lại có bao lâu?
Lâu ngỡ xuân xanh, thoáng bạc đầu.
Đầu bạc mong sao lòng chớ bạc.
Bạc đen chung cuộc chuốc thêm sầu!

Sầu khổ đừng ôm, nên chuyển xoay.
Xoay trong chơn tánh rõ tâm ngay.
Ngay như thấy được khuông trăng Mẹ.
Mẹ rất Từ bi, đức sáng đầy.

Đầy đủ hành tàng chẳng thiếu dư.
Dư âm còn đọng chút hồn thơ.
Thơ này nhắn nhủ người trong mộng.
Mộng tỉnh trần gian dứt bụi mờ.

Sài Gòn cuối Hè Kỷ Tỵ 1989.

CHÂN NHƯ

Ồ! một bông hoa nhỏ.
Mọc bên khe đá hở.
Giọt sương đọng long lanh.
Đất trời đều hiển lộ.
Thiền sư thoáng chợt nhìn.
Người vật không còn nữa.

California 2013

CẢNH SÁCH

Tăng ở Thành đô Phật tổ rày.
Chư hiền đều ẩn chốn am mây.
Non cao nguồn nước trong leo lẻo.
Chảy xuống nhân gian nhuốm đục lầy.

Vững bước thênh thang giữa cõi đời .
Đừng mê thinh sắc sống buông lơi.
Tâm Như chẳng vướng duyên trần lụy.
Hạnh quả viên dung Phật tổ cười .

Không duyên tu núi phải dời non.
Xuống chốn thành đô dựng thảo am.
Lòng vẫn dặn lòng như ở núi.
Lợi danh hư ảo, giữ Tâm tròn.

Dưỡng Chân Am Sài gòn 1997

VỌNG

Tặng Diệu Nghiêm ở Úc

Giờ tu chưa trọn lại ngao du.
Ý mã, tâm viên thoáng biệt mù.
Thỏa thích duyên trần vương tục lụy.
Lảng xao cảnh Phật bỏ công phu.
Bạn bè quyến rủ vui say mút.
Thầy tổ khuyên răn lại khật khù.
Đời-Đạo phân vân không lối rẻ.
Tục tiên hai ngả khó lòng tu.

Sài Gòn 1992

TIẾNG XƯA

Tiếng vọng ngàn xưa thật hiển linh.
Mục Liên tôn giả cứu thân sinh.
Vu Lan phép nhiệm, xin y giáo.
Báo hiếu ân sâu, nguyện phụng hành.
Thất tổ tiêu dao, siêu giác ngạn.
Cửu huyền tự tại, thoát u minh.
Trung nguơn ngày hội con dâng trọn,
Một Trái Tim Thương Mẹ Kính Thành.

Dưỡng Chân Am
Sài Gòn Vu Lan PL 2542 (1998)

BÀI THƠ DÂNG MẸ

Ngày xưa trên võng trưa hè,
Ru con mau lớn cho Me được nhờ.

Ngày nay đất khách làm thơ,
Con chưa nên phận, Mẹ cô quạnh già.

Ngày sau bóng Mẹ khuất xa.
Lòng con tan nát như hoa rụng sầu!

Sài đô 1970

NHẮN GÃ CÙNG TỬ

Bạn hãy bắt chước như con rùa,
Hằng hằng tháng rút đầu vô lớp vỏ.
Chẳng bận tìm miếng ăn.
Chỉ nằm im… để... **thở**!

TƯỞNG NHỚ ÂN THẦY

Chùa khuya quạnh quẽ phủ mây mờ.
Núi vắng rừng im, hương thoảng đưa.
Suối gọi hồn ai bên tháp mộ?
Hay là tiếng vọng tự ngàn xưa!

Nhớ lại hôm nào trên áng kinh.
Đỉnh trầm chuông mõ niệm vô sinh.
Đèn tâm bừng tỏ ba đời mộng.
Mây trắng trăng thanh, bạn hữu tình.

Trọn bảy lăm năm một tấm lòng.
Lo đời, phụng đạo, mến non sông.
Thủy chung đã trọn phần công quả.
Trở giấc hư linh, thoát cõi hồng.

Gió sớm vào đông, oanh tiển đưa.
Thầy về cõi Phật, khép song thưa.
Thiền toà vắng áo, trăng soi lạnh.
Niệm tưởng ân sư, nguyện phụng thờ.

Tưởng niệm Ân sư HT Thích Vĩnh Thọ.
Viện chủ Tổ đình Linh sơn Trường thọ Tự,
Núi Tà cú, Bình Thuận. Viên tịch 14.11 năm Nhâm Tuất 1982,
Trụ thế 75 tuổi. Đệ tử y chỉ Thích Vĩnh Nguyện (GN) Phụng lễ

KÍNH BIỆT TÔN SƯ

Linh sơn đất Tổ hồn xưa,
Long Đoàn chùa cũ gió đưa hương rừng.
Thu về mưa lệ rưng rưng,
Mây tang sầu phủ chín từng trời cao,
Biển xa sóng vỗ thét gào,
Chim kêu vượn hú xót đau nát lòng.
Đã đành hai chữ Sắc Không,
Đã đành tàn cuộc lữ bồng tỉnh say!
Mà sao vẫn nhớ dáng Thầy,
Gót hài đâu nữa tháng ngày vào ra?
Chuông Thiền ngân dội gần xa.
Lời Thiền còn đọng thiết tha giọt Từ.
Thầy vừa trở giấc thái hư,
Thoáng đà tới cõi Chơn như Niết bàn.
Dẫu rằng bèo họp mây tan,
Vẳng nghe suối chảy cung đàn biệt ly.
Dù cho phù thế vân phi,
Một câu tế độ hằng ghi trong lòng.
Đường chim, dấu thỏ vô tung.
Cảnh Tiên đã cách bụi hồng từ đây.

Tưởng niệm ngày HT Bổn sư Thích Ấn Tâm, huý Quảng Nhơn
viên tịch tại Tổ đình Linh sơn Long Đoàn tự, núi Tà Cú, BT.
Đầu thu 06-07 Bính Tý 1996. Trụ thế 85 tuổi.
Đệ tử Thục Nghiêm - Vĩnh Nguyện (GN) kính lễ.

CÁNH NHẠN TUNG TRỜI

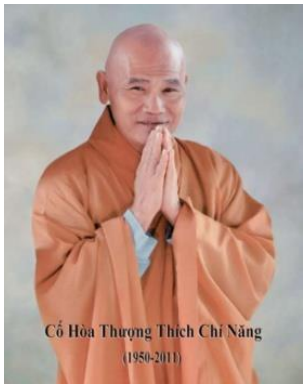

*Tưởng niệm **Thiền sư Thích Chí Năng***
***Giác Hoàng - Đại Nguyện** (1950 -2011)*

Cánh nhạn tung bay hướng mặt trời.
Không lưu dấu vết, biệt ngàn khơi.
Bồng bềnh gió cuốn bờ mây nổi.
Tự tại thong dong giữa cuộc đời.

Một sớm Thầy nguyền xả báo thân.
Bên ngoài thị hiện tướng phàm tăng.
Bên trong mật hạnh, tâm Bồ tát.
Lui tới tuỳ duyên độ thế nhân.

Giới đức trang nghiêm, sống ẩn tu.
Thiền tông Lâm Tế đạt công phu.
Lợi danh không vướng duyên trần luỵ
Sư tổ Sùng Sơn ấn khả NHƯ.

Tưởng "Chí Năng Nhân", nghĩa đạo tình
Thuyền về bến Giác, liểu vô sinh
"Linh sơn cốt nhục" ngày xưa ấy.
"Thích tử côn bằng" (1) ngộ tánh linh. (2)

California Mùa Vu Lan 2012
Giác Nguyên - Không Mãn kính lễ

(1) Cá côn hoá thành chim bằng
(2) Thiền sư Thích Chí Năng có di lưu bài thơ Cảm Đề như một chứng ngôn đắc pháp và được Tổ sư Sùng Sơn truyền thừa tâm ấn làm Giáo thọ sư trong dòng Thiền Tào Khê Quan Âm Quốc tế.

CẢM ĐỀ (Thơ Đắc Pháp)

Thiền sư Thích Chí Năng

Bạn tự tại rong chơi miền Tịnh Độ.
Tôi âm thầm dạo bước cõi tử sanh.
Trên trời xanh thạch sư (1) vờn vân cẩu.(2)
Đáy biển sâu nê ngưu (3) giỡn thủy thần.(4)
Rời Tịnh độ, bạn thổi tiêu không lổ.
Bỏ Luân hồi, tôi khảy đàn không giây.
Khắp ba cõi tánh Di Đà rực rỡ.
Tận sáu phàm vô lượng hoá Kim thân.
Hạnh "Nam Mô" châu biến hải vi trần.
Nguyện "Chơn Ngã" vẹn phần vô sở đắc.
Tâm "Chỉ vật" Pháp Tịnh thiền Viên Đốn.
"Ta là gì?" Thành đạo cứu quần sanh.

Nam Mô Từ Lâm Tế Chánh Tông Tứ Thập Tứ Thế,
Đại Bi Quan Âm Đường Thượng Trú Trì,
húy Nguyên Bàng, tự Chí Năng, hiệu Giác Hoàng -
Đại Nguyện, Hoà Thượng Giác Linh chứng minh.

Giác Nguyên - Không Mãn
Kính lễ

(1) Sư tử đá, (2) Mây chó, (3) Trâu đất bùn, (4) Thần dưới nước.

QUÁN CHIẾU BÁT NHÃ

Ngày xưa tuổi bé thương.
Tánh hồn nhiên Như thị.
Ngày nay tóc điểm sương.
Gẫm cuộc đời quái dị.

Cõi đời là mộng huyễn.
Thân này cũng vô thường.
Địa ngục với thiên đường.
Đều do tâm tạo tác!

Khởi niệm, nghiệp liền sanh.
Dữ lành do nhân quả.
Tham học vào đạo Thiền.
Càng thấy mình thư thả.

Vốn là khách không nhà.
Mặc tình đi lại qua.
Đạo tràng là đường cái.
Một tấm lòng thiết tha!

Ngày dầm mưa dãi nắng.
Đêm ngồi tụng Tâm kinh.
Thắp ngọn đèn hư linh.
Ánh Chơn như hiển lộ.

Chiếu tan bao tội khổ.
Soi thấu rõ hình hài.
Sắc chẳng khác không này.
Không chẳng khác gì sắc.

Các pháp không dính mắc.
Mọi duyên đều suốt thông.
Năm uẩn cũng rổng không
Đâu sá gì chướng ngại!

Thực hành không sợ hãi.
Bát nhã hiện thành thơ.
Vượt qua bên kia bờ.
Nam-mô Quán Tự Tại !

California 2012

CHÁNH PHÁP NHÃN TẠNG

Kinh là lời Phật, Thiền là tâm Phật.
Thế giới như một đóa hoa.
Sinh sinh diệt diệt, diệt diệt sinh sinh.
Rõ Phật thấu Tâm, không sinh chẳng diệt.

_____

Sài Gòn, 21 giờ, 14. 11 Kỷ Mão 1999.
Ngày tham vấn Thiền tổ Sùng Sơn, và
được ban ấn chỉ Giác Nguyên - Không Mãn,

CÔNG ÁN

Tự hỏi: **Ta là Ai** ?
Xin thưa rằng: KHÔNG BIẾT.
Làm sao nhận bản lai?
- Núi xanh đầy mắt biếc.

California 2012

KHÁN THOẠI ĐẦU

Tự hỏi từ đâu **Nó** đến đây?
Nằm trong thai mẹ mấy trăm ngày.
Sinh ra mở mắt liền òa khóc.
Mang nghiệp vào thân khổ đủ thay.

Cưỡng gán tên người, **Nó** lớn lên.
Vô thường biến dịch chẳng lâu bền.
Vương mồi tục lụy trong xuân sắc.
Thoáng đã già nua chóng lãng quên .

Rồi một ngày mai **Nó** lại về.
Lang thang sáu nẽo, bến sông mê.
Áo đời đã mặc bao lần vứt.
Giấc mộng vô minh luống não nề.

Tầm kiếm ngày đêm chẳng thấy đâu?
Nó đi hay đứng, nằm hay ngồi?
Nó ăn rồi ngủ, mơ rồi thức.
Chém quách nó đi cái "Thoại đầu!"

Ai gục bên bờ sanh tử kia?
Mộng trung bùng vỡ giữa canh khuya.
Không nhà, không chủ, ai đâu quét?
Biển lặng mây tan, ánh nguyệt về.

California 2004

Tác giả đứng trước Đại Bảo tháp Sanchi

Mời xem trang tác giả

HT Thích Giác Nguyên

https://quangduc.com/author/about/5739/ht-thich-giac-nguyen